



Kind en Onderwijs Rotterdam
stichting voor christelijk primair onderwijs

Protocol medische handelingen
November 2020

Inhoud

1. Soorten medische handelingen op school	3
2. Medicijnverstrekking en medisch handelen	4
2.1 Het kind wordt ziek op school.....	4
2.2 Het verstrekken van medicijnen op verzoek.....	5
2.3 Het opbergen van medicijnen op school.....	5
2.4 Het verrichten van medische handelingen	6
2.5 Achtergrondinformatie WET BIG = Wettelijke kaders en regels	6
3. Bron	7
Bijlage 1: Toestemming tot handelwijze voor als het kind ziek wordt op school	8
Bijlage 2 Ouderverklaring medicijnverstrekking	9
Bijlage 3 Handelen in noodsituaties; praktische uitwerking	10
Bijlage 4 Handelen in noodsituaties - wettelijke kaders	11
Bijlage 5 Aansprakelijkheid schoolmedewerkers bij medisch handelen.....	12

1. Soorten medische handelingen op school

We onderscheiden twee soorten medische handelingen die op scholen kunnen worden uitgevoerd :

- **Handelingen waarvoor de wet BIG niet geldt;**

Het gaat hierbij om bijvoorbeeld het geven van medicijnen zoals paracetamol of andere medicijnen bijvoorbeeld een zetpil/neusspray bij een epilepsieaanval of het behandelen van een insectenbeet met bijvoorbeeld azaron etc.

- **Handelingen waarvoor de wet BIG wel geldt;**

Hierbij gaat het bijvoorbeeld om het geven van injecties en het toedienen van sondevoeding. Deze handelingen mogen alleen worden uitgevoerd door artsen en verpleegkundigen (zie voor meer informatie bijlage 3).

Binnen Stichting Kind en Onderwijs Rotterdam is er voor gekozen om medische handelingen (zowel binnen de wet BIG als daarbuiten) **niet** door leerkrachten (of overig aan de scholen verbonden personeel) uit te laten voeren.

Het delegeren van uitvoeren van deze handelingen aan leerkrachten kan grote consequenties hebben. Een specialist kan een leerkracht in theorie handelingsbekwaam achten voor het uitvoeren van medische handelingen. Een leerkracht blijft aansprakelijk ook als sprake is van onbewust nalatig handelen (bijvoorbeeld wanneer vergeten wordt medicatie toe te dienen). Kind en Onderwijs Rotterdam vindt deze (potentiele) aansprakelijkheid niet passen bij de algemene taakhoud van de leerkracht.

Het hebben van een medisch handelingsprotocol is verplicht op school. Het volgen van een dergelijk protocol sluit niet uit dat de leerkracht aansprakelijk gesteld en vervolgd zou kunnen worden bij calamiteiten. Het gaat dan om een civielrechtelijke aansprakelijkheid (zie voor meer informatie bijlage 4).

Uit intern onderzoek blijkt dat het verzekeren van individuele leerkrachten tegen deze civielrechtelijke aansprakelijkheid niet mogelijk is. Stichting Kind en Onderwijs Rotterdam is als Stichting verzekerd bij Raetsheren van Orden (Verus, v/h Besturenraad).

Mocht zich onverhoopt een calamiteit voor doen bij een leerling (bijvoorbeeld bij een levensbedreigende situatie), dan stelt de school zich direct in verbinding met de ouders¹ en de huisarts en/of specialist van het kind en belt (bij een ernstige situatie) direct het alarmnummer 112. De school zorgt ervoor dat ze alle relevante gegevens van het kind bij de hand heeft, zoals: naam, geboortedatum, adres, huisarts en specialist van het kind en meldt verder bij welke handeling de calamiteit zich heeft voorgedaan en welke verschijnselen bij het kind waarneembaar zijn.

De wet BIG is niet van toepassing als er sprake is van een noodsituatie. Iedere burger wordt dan geacht te helpen naar beste weten en kunnen. (zie 2.5, wettelijke kaders en regels, pag. 10).

¹ Voor de leesbaarheid van dit document wordt hierna gesproken over ouders wanneer wij ouder(s) en verzorger(s) bedoelen.

2. Medicijnverstrekking en medisch handelen

Leerkrachten worden regelmatig geconfronteerd met leerlingen die klagen over pijn die meestal met eenvoudige middelen te verhelpen is. Denk hierbij aan hoofdpijn, buikpijn, oorpijn of pijn ten gevolge van een insectenbeet. De schooldirectie krijgt af en toe het verzoek van ouders om hun kind de door een arts voorgeschreven medicijnen toe te dienen

Het toedienen van een zetpil (suppositorium) of verstrekken van paracetamol valt niet onder de handelingen binnen de wet BIG. De schoolleiding aanvaardt met het verrichten van dergelijke handelingen wel een aantal verantwoordelijkheden. Leraren begeven zich dan op een terrein waarvoor zij in principe niet gekwalificeerd zijn.

Met het oog op de gezondheid van het kind is het van groot belang dat de school in situaties die met ziekte of gevaar te maken hebben, zorgvuldig handelt. Directie en leerkrachten moeten zich realiseren dat, wanneer zij fouten maken of zich vergissen, zij hiervoor aansprakelijk gesteld kunnen worden.

2.1 Het kind wordt ziek op school

Als een leerling ziek wordt of een ongeluk krijgt op school, moet de leraar direct bepalen hoe hij moet handelen. Regelmatig komt een kind 's morgens gezond op school en krijgt tijdens de lessen last van hoofd-, buik- of oorpijn. Ook kan het kind bijvoorbeeld door een insect gestoken worden. Een leerkracht verstrekt dan vaak, zonder toestemming of medeweten van ouders, een 'paracetamolletje' of wrijft Azaron op de plaats van een insectenbeet. Dit is dus (niet langer) toegestaan.

Het uitgangspunt moet zijn: 'Een kind dat ziek is, moet naar huis'.

De schoolleiding zal, in geval van ziekte, altijd contact op moeten nemen met de ouders om te overleggen wat er moet gebeuren (is er iemand thuis om het kind op te vangen, wordt het kind gehaald of moet het gebracht worden, moet het naar de huisarts, etc.).

Het is een probleem als de ouders en/of andere door de ouders aangewezen vertegenwoordigers, niet te bereiken zijn. Het kind kan dan niet naar huis gestuurd worden zonder dat daar toezicht is. De school kan eventueel een inschatting maken of er een (huis)arts geraadpleegd moet worden. Zo kan bijvoorbeeld een ogenschijnlijk eenvoudige hoofdpijn een uiting zijn van een veel ernstiger ziektebeeld. Het blijft dan zaak het kind voortdurend te observeren. Ondersteuning bij het bovenstaande door de EHBO'er op school is hierbij zeer gewenst.

Enkele zaken die aandacht vragen zijn:

- toename van pijn
- misselijkheid
- verandering van houding (bijvoorbeeld in elkaar krompen)
- verandering van de huid (bijvoorbeeld erg bleke of hoogrode kleur)
- verandering van gedrag (bijvoorbeeld onrust, afnemen van alertheid).

Leerkrachten en overige medewerkers zijn geen artsen. Daarom wordt bij twijfel een (huis)arts geraadpleegd. Dit geldt vooral als de pijn blijft of de situatie verergert. Uitgangspunt hierbij is dat de medewerkers handelen alsof het om het om een eigen kind gaat (zie verder: bijlage 1).

2.2 Het verstrekken van medicijnen op verzoek

Kinderen krijgen soms medicijnen of andere middelen voorgeschreven die zij een aantal malen per dag moeten gebruiken, dus ook tijdens lesuren. Te denken valt bijvoorbeeld aan pufjes voor astma, antibiotica of zepillen bij toevallen (een aanval van epilepsie). Ouders kunnen alleen aan de schoolleiding en leerkracht vragen deze middelen te verstrekken als sprake is van levensbedreigende situaties. Schriftelijke toestemming van de ouders is hierbij noodzakelijk.

Het gaat hierbij niet alleen om eenvoudige middelen, maar ook om middelen die bij onjuist gebruik tot schade van de gezondheid van het kind kunnen leiden.

Binnen Kind en Onderwijs Rotterdam is besloten dat medicatie (in principe) niet wordt verstrekt door leerkrachten en/of ander aan de school verbonden personeel.

Als leerlingen toch afhankelijk zijn van bovengenoemde medicatie dienen de ouders of de leerling zelf zorg te dragen voor de inname van de medicatie. Ouders zijn ook verantwoordelijk voor de aanwezigheid van voldoende medicatie en het bewaren hiervan. Aanvullende voorwaarde is dat schriftelijk vast wordt gelegd om welke medicijnen het gaat, in welke situaties ze moeten worden toegediend en op welke manier dat moet gebeuren.

Medicatie moet altijd veilig worden bewaard, zodat de gezondheid van mede-leerlingen niet in gevaar komt.

Een uitzondering op het bovenstaande kan gelden tijdens bijzondere activiteiten zoals bijvoorbeeld een schoolreis of schoolkamp. In dergelijke situaties zijn de volgende adviezen van belang :

- Neem medicijnen alleen aan als ze in de originele verpakking zitten en uitgeschreven zijn op naam van het betreffende kind.
- Lees goed de bijsluiter zodat u op de hoogte bent van eventuele bijwerkingen van het medicijn.
- Noteer, per keer, op een aftekenlijst dat u het medicijn aan het betreffende kind gegeven heeft.

Ouders moeten in bovenstaande situatie altijd een verklaring ondertekenen (zie bijlage 3), waarin zij aangeven dat zij de aansprakelijkheid van de leerkracht overnemen als er sprake is van complicaties naar aanleiding van bewust of onbewust nalatig handelen van de leerkracht (hiervan kan sprake zijn wanneer medicatie bijvoorbeeld te laat of niet gegeven wordt).

Mocht de situatie zich voordoen dat een kind niet goed op een medicijn reageert of dat er onverhoopt toch een fout gemaakt wordt bij de toediening van een medicijn, dan wordt direct met de huisarts of specialist in het ziekenhuis gebeld. Bel bij een ernstige situatie direct het alarmnummer 112. In alle gevallen moeten alle relevante gegevens bij de hand zijn, zoals: naam, geboortedatum, adres, huisarts en/of specialist van het kind, het medicijn dat is toegediend en welke reacties het kind vertoont (eventueel welke fout is gemaakt).

2.3 Het opbergen van medicijnen op school

Het eventueel bewaren van medicijnen op school moet tot een minimum worden beperkt. De ouders van het kind zijn verantwoordelijk voor het beheer. De medicijnen worden, als dat van toepassing is, in een afgesloten ruimte of (koel)kast bewaard.

Medicijnen worden in geen geval bewaard in het bureau van de leerkracht. De reden hiervoor is dat het gevaar kan bestaan dat leerlingen de medicijnen kunnen meenemen.

2.4 Het verrichten van medische handelingen

Het is van groot belang dat een langdurig ziek kind of een kind met een bepaalde handicap zoveel mogelijk gewoon naar school gaat. Dit past ook bij het streven van de Stichting Kind en Onderwijs Rotterdam naar de realisatie van inclusief onderwijs. Het kind heeft contact met leeftijdsgenootjes, neemt deel aan het normale leven van alledag op school en wordt daardoor niet de hele dag herinnerd aan zijn handicap of ziek zijn. School ziet ook in hoe belangrijk het is voor het psychosociaal welbevinden van het langdurig zieke kind om, als dat maar enigszins mogelijk is, naar school te gaan.

In uitzonderlijke gevallen zullen BIG-handelingen verricht moeten worden. Hierbij kun je denken aan het geven van sondevoeding of het meten van de bloedsuikerspiegel bij kinderen met diabetes door middel van een vingerprikje. Deze handelingen worden altijd door de Stichting Thuiszorg of de ouders zelf op school verricht. (in sommige gevallen kan er sprake zijn van een PGB = persoonsgebonden budget).

In uitzonderlijke situaties, vooral als deze al langer bestaat, kan door de ouders wel eens een beroep op directie en leraren worden gedaan.

Binnen Stichting Kind en Onderwijs Rotterdam is besloten dat de scholen niet op een dergelijk verzoek in mogen gaan. Dit ter bescherming van het personeel dat niet voor het uitvoeren van deze handelingen is opgeleid. Om acute probleemsituaties die kunnen ontstaan op basis van de bovenstaande beslissing in het belang van de leerling adequaat op te lossen, kan in specifieke situaties gebruik worden gemaakt van een overgangsregeling (zie bijlage 1).

2.5 Achtergrondinformatie WET BIG = Wettelijke kaders en regels

De Wet Beroepen in de Individuele Gezondheidszorg (Wet BIG) regelt wie wat mag doen in de Gezondheidszorg. De wet BIG is bedoeld voor beroepsbeoefenaren in de gezondheidszorg en geldt als zodanig niet voor onderwijzend personeel. In deze wet wordt een aantal waarborgen gegeven voor een goede uitoefening van de beroepspraktijk. Aan de hand van die waarborgen is ook een aantal regels te geven voor schoolbesturen en leraren als het gaat om in de wet BIG genoemde medische handelingen. Bepaalde medische handelingen (de zogenaamde voorbehouden handelingen) mogen alleen worden verricht door artsen. Iemand anders dan een arts, kan deze medische handelingen alleen verrichten in opdracht van een arts. De betreffende arts moet zich er dan van vergewissen dat degene die niet bevoegd is, wel de bekwaamheid bezit om die handelingen te verrichten.

Leerkrachten vallen niet onder de wet BIG. Deze geldt alleen voor medische - en paramedische beroepen. Soms worden leerkrachten betrokken bij de zorg rond een ziek kind en worden daarmee partners in de zorg. In zo'n geval kan het voorkomen dat leerkrachten gevraagd wordt om een medische handeling bij een kind uit te voeren.

Een leerkracht is en blijft echter verantwoordelijk en met name aansprakelijk voor zijn handelen; hij kan hiervoor civielrechtelijk aangesproken worden. Het schoolbestuur is verantwoordelijk voor datgene wat de leerkracht doet. Een schoolbestuur heeft daarmee het wettelijke recht geen medewerking te geven aan het verrichten van medische handelingen (BIG) door leerkrachten op school.

Stichting Kind en Onderwijs Rotterdam heeft nadrukkelijk voor deze weigering gekozen. Leerkrachten die werkzaam zijn binnen Kind en Onderwijs Rotterdam verrichten dus geen handelingen die vallen onder de wet BIG. Bovenstaande tekst is hiermee slechts informatief ten aanzien van de wet- en regelgeving.

3. Bron

Het protocol van [naam school] is tot stand gekomen na raadpleging van de leidraad 'Protocol medische handelingen op school' en na overleg met:

- Landelijke vereniging van Artsen in Dienstverband (LAD);
- Stichting Rechtsbijstand Gezondheidszorg (SRG);
- Vereniging van Artsen (VVAA);
- Nederlandse Vereniging Jeugdgezondheidszorg (NVJG);
- Inspectie Jeugdgezondheidszorg (inspectie JGZ);
- Ministerie van OCW;
- PO-raad;
- Diverse overleggen in het onderwijsveld.

Geraadpleegde literatuur:

Diverse protocollen, o.a. protocol Groningen, dossiers Gezondheidsrecht, uitgave 'De Wet BIG – versie juli 2020'.

Bijlage 1: Toestemming tot handelwijze voor als het kind ziek wordt op school

Het kind wordt ziek op school

Verklaring: Toestemming tot handelwijze voor als het kind ziek wordt op school (Bijlage bij het inschrijfformulier van de school).

Het kan voorkomen dat uw kind tijdens het verblijf op school ziek wordt, zich verwondt etc. In zo'n geval zal de school altijd contact opnemen met de ouders, verzorgers of met andere, door hen aangewezen, personen. Een enkele keer komt het voor dat deze niet te bereiken zijn. Als deze situatie zich voordoet zal de leraar een zorgvuldige afweging maken of een arts geconsulteerd moet worden. Als u met bovenstaande akkoord bent, wilt u dan dit formulier invullen.

Ondergetekende gaat akkoord met bovengenoemde handelwijze ten behoeve van:

naam leerling:
geboortedatum:
adres: postcode en plaats:
naam ouder(s)/verzorger(s):
telefoon thuis:
telefoon werk:
naam huisarts:
telefoon:

Te waarschuwen persoon, indien ouder(s)/verzorger(s) niet te bereiken zijn:

naam:
telefoon thuis:
telefoon werk:

Mijn kind is overgevoelig voor de volgende zaken (ivm een eventueel bezoek aan een huisarts/ziekenhuis :

- MEDICIJNEN:
naam:
- ONTSMETTINGSMIDDELEN:
naam:
- PLEISTERS:
naam:
- OVERIG:
naam:

Ruimte voor zaken die hierboven niet genoemd zijn:

.....
.....

Wilt u eventuele veranderingen zo spoedig mogelijk doorgeven aan de directie van de school?

Het is zeer belangrijk dat deze gegevens actueel zijn.

Ondergetekende
naam:
ouder/verzorger van:
plaats:
datum:
handtekening:

Bijlage 2 Ouderverklaring medicijnverstrekking

(inclusief verklaring overname aansprakelijkheid)

Ondergetekende, ouder/verzorger van

Naam:

Geboortedatum:

verklaart hierbij dat zijn/haar kind op voorschrift van een arts medicijnen gebruikt die tijdens schooluren toegediend moeten worden.

De leerkracht verstrekt deze medicijnen op verzoek van de ouder/verzorger en kan op geen enkele wijze aansprakelijk worden gesteld, ook niet wanneer sprake is van (onbewust) nalatig handelen.

De medicijnen worden bij de leerkracht in bewaring gegeven en op een centrale, afsluitbare plaats buiten de groep bewaard.

Naam medicijn:

Wijze van verstrekking:

Tijdstip(pen) van verstrekking:

Gebruik tot uiterlijk:

Datum:

Handtekening:



Bijlage 3 Handelen in noodsituaties; praktische uitwerking

Laat het kind niet alleen. Probeer rustig te blijven. Observeer het kind goed en probeer het gerust te stellen.

Waarschuw een volwassene voor bijstand (of laat één van de kinderen een volwassene ophalen, waarbij u duidelijk instrueert wat het kind tegen de volwassene moet zeggen).

Bel direct de huisarts en/of de specialist van het kind.

Bel bij een ernstige situatie direct het landelijk alarmnummer 112.

Zorg ervoor dat u alle relevante gegevens van het kind bij de hand hebt (of laat ze direct door iemand opzoeken) - zoals :

- Naam van het kind
- Geboortedatum
- Adres
- Telefoonnummer van ouders en/of andere, door de ouders aangewezen persoon
- Naam + telefoonnummer van huisarts of specialist.

Bel ouders (bij geen gehoor een andere, door de ouders aangewezen persoon):

- Leg kort en duidelijk uit wat er gebeurd is;
- Vertel, indien bekend, wat de arts heeft gedaan/gezegd;
- 3. In geval van opname, geef door naar welk ziekenhuis het kind is gegaan.

Bijlage 4 Handelen in noodsituaties - wettelijke kaders

Men mag volgens het Burgerlijk Wetboek in noodsituaties medische handelingen verrichten. Dat mag alleen als zeker is dat niet snel genoeg de hulp van een arts of medisch deskundige ingeroepen kan worden, bijvoorbeeld via het noodnummer 112. Gaat het niet om een noodsituatie, dan kan men de medische handeling beter aan een arts of medisch deskundige overlaten.

De Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet BIG) geldt niet in noodsituaties. Deze wet beschermt patiënten tegen ondeskundig en onzorgvuldig handelen door zorgverleners. Maar in noodsituaties moet iedereen naar beste weten en kunnen handelen.

Voorbeelden van noodsituaties

Er kunnen zich situaties voordoen waarin acuut gehandeld moet worden, omdat er een zeer gevaarlijke of levensbedreigende situatie bij een kind ontstaat. Hierbij kan gedacht worden aan bijvoorbeeld koortsstuipen, stikken, allergie voor (wespen-) steken of als men getuige is van een ongeluk. In dergelijke noodsituaties wordt van alle burgers (dus ook leerkrachten) verwacht naar beste vermogen te handelen en mogen zij volgens de wet afwijken van de normale richtlijnen die gelden voor medicatieverstrekking ; dit uiteraard alleen als er geen andere oplossing mogelijk is.

Indien bekend is dat bij een kind een medische noodsituatie kan ontstaan waarbij de te verrichten handeling bekend is, verdient het aanbeveling dat deze handeling vooraf wordt toegelicht. Medewerkers zullen, onder leiding van een arts, verpleegkundige of de ouders/verzorgers, instructie krijgen over de manier waarop de medische handeling (in geval van nood) moet worden uitgevoerd.

Samengevat

Iedereen wordt geacht in noodsituaties hulp te verlenen 'naar beste weten en kunnen'. Er is sprake van handelen in noodsituaties als plotselinge geneeskundige hulp dringend noodzakelijk is en die niet tijdig van een bevoegde is te verkrijgen; bijvoorbeeld ingrijpen als iemand dreigt te stikken. In zo'n situatie dient iedereen naar beste weten en kunnen te handelen, ook als niet aan de voorwaarden van de Wet BIG is voldaan en dus voorbehouden handelingen dienen te worden verricht. De Wet BIG is alleen van toepassing op het handelen van beroepsbeoefenaren 'buiten noodzaak', dus als er geen sprake is van een noodsituatie. Het gebruik van een EpiPen of Anapen valt derhalve onder een noodsituatie, omdat deze wordt gebruikt bij een acute levensbedreigende allergische reactie.

Bijlage 5 Aansprakelijkheid schoolmedewerkers bij medisch handelen

Burgerlijk wetboek :

“De school kan aansprakelijk worden gesteld voor schade, die is aangericht door een fout van een medewerker. Het is dus mogelijk dat een werknemer civielrechtelijk aansprakelijk wordt gesteld als er een fout is gemaakt. Hij kan die aansprakelijkheid echter doorschuiven naar zijn werkgever. De werknemer kan wel strafrechtelijk aansprakelijk worden gesteld. Dat is alleen aan de orde als de medewerker bijvoorbeeld niet bevoegd was om de medische handeling te verrichten of ernstig nalatig is geweest bij het verrichten van de medische handeling, waardoor een leerling ernstige gezondheids-schade heeft opgelopen. Bijvoorbeeld door het toedienen van de verkeerde medicijnen of een te hoge dosis”

Scholen kunnen zich verzekeren tegen claims op basis van civielrechtelijke aansprakelijkheid. Hiervoor sluiten scholen een WA- of bedrijfsaansprakelijkheidsverzekering af. Deze verzekering dekt de schade die medewerkers aanrichten aan derden, bijvoorbeeld leerlingen. Er moet dan natuurlijk wel sprake zijn van schuld door de werknemer. Scholen die zich willen verzekeren voor civielrechtelijke claims als gevolg van medicijnverstrekking en medisch handelen, kunnen dit regelen via hun al afgesloten WA- of bedrijfsaansprakelijkheidsverzekering.

Verzekeraars stellen vaak de eis dat de school alleen in aanmerking komt voor vergoeding van handelen: als de school een protocol heeft voor medicijnverstrekking en medisch handelen; en/of als er in de betreffende situatie volgens dit protocol is gehandeld.

Strafrechtelijke aansprakelijkheid is niet te verzekeren. Wel kunnen scholen zich vrijwaren van strafrechtelijke vervolging wegens mishandeling of nalatig handelen. Scholen moeten dan kunnen aantonen dat er zorgvuldig is gehandeld, bijvoorbeeld doordat er een protocol is, waarnaar ook is gehandeld. Ook moet de school kunnen aantonen dat een medewerker die een medische handeling verricht een door een (huis)arts verstrekte bekwaamheidsverklaring heeft. Medewerkers kunnen zelf ook als persoon strafrechtelijk worden vervolgd.”

Samenvatting naar aanleiding van het bovenstaande + aanvullende informatie :

Het is **niet** mogelijk om de volledige aansprakelijkheid van de werknemer over te dragen aan de school en/of het bestuur. De reden hiervoor ligt met name in de mogelijkheid dat er sprake is van (ernstig) nalatig handelen; ook als hier onbewust sprake van is. Het meest voor de hand liggende voorbeeld hierbij is wanneer de leerkracht zich vergist in de toediening van de juiste medicatie of de dosering. Bij dit laatste zou de leerkracht bijvoorbeeld vergeten kunnen zijn of er al medicatie is verstrekt en de medicatie voor de zekerheid nogmaals verstrekken (vergissen is menselijk maar kan derhalve ook dodelijk zijn). Het bovenstaande zou kunnen betekenen dat leerkrachten er veiligheidshalve verstandig aan doen te weigeren om medicatie te verstrekken.

Leerkrachten mogen conform de wetgeving op het gebied van medische handelen weigeren om medicatie te verstrekken (of medische handelingen te verrichten) zonder dat dit gevolgen heeft voor hun functioneren op de school waar zij werkzaam zijn.

Stichting Kind en Onderwijs Rotterdam is tegen strafrechtelijke aansprakelijkheid door leerkrachten verzekerd bij “Raetsheren van Orden” (Verus, v/h Besturenraad).

Conclusie :

Medische handelingen en/of het verstrekken van medicatie op scholen van de Stichting Kind en Onderwijs Rotterdam worden **niet** verricht door leerkrachten. Leerkrachten hoeven dus niet zelf aan te geven of zij bereid zijn om medicatie te verstrekken en/of medische handelingen te verrichten.